

KATEHEZA ZA MESEC september 2025

Tema: Odpuščanje – pot k miru in spreobrnjenju

Iz hvalnice stvarstva

**Hvaljen, moj Gospod, v onih,
ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo,
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.**

Uvodna pesem:

Pesem: *K tebi, Bog (Andre Kempen)*

Svetopisemski odlomek:

Rimljanom 8,19-22

»Saj stvarstvo nestrpno hrepeni po razodetju Božjih otrok. Stvarstvo je bilo namreč podvrženo ničevosti in sicer ne po svoji volji, ampak zaradi njega, ki ga je podvrgel v upanju, da se bo tudi stvarstvo iz suženjstva razpadljivosti rešilo v svobodo slave Božjih otrok. Saj vemo, da celotno stvarstvo vse do zdaj skupno zdihuje in trpi porodne bolečine.«

Vsebina in razlaga:

Odpuščanje je ena izmed najmočnejših poti, ki vodijo v notranji mir in obnovitev harmoničnega odnosa — tako z Bogom, kot z bližnjimi in s stvarstvom. V Sončni pesmi sv. Frančiška beremo: »*Hvaljen, moj Gospod, v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo.*«

Odpuščanje ustvarja novo življenje, novo priložnost za spravo in sožitje. Prav tako pa brez odpuščanja ni mogoče obnoviti tudi našega odnosa do stvarstva. Pohlep, sebičnost in uničevanje narave so znamenja ne odpuščanja, nepripravljenosti, da bi priznali svoje napačne poti in jih spremenili.

Kristusove rane nas opominjajo: »Nikomur ne prizadenite bolečine!« Rane zemlje danes glasno opozarjajo: »*Umiram, a se vi nočete odpovedati krivici in pohlepu.*« Naše ravnanje s stvarstvom je izraz duhovnega stanja: kadar živimo v spravi in odpuščanju, znamo biti tudi odgovorni in spoštljivi do narave. Ko pa so odnosi prekinjeni, je prekinjena tudi vez med človekom in stvarstvom.

V spovedi prejemamo Božje odpuščanje — a to ni zgolj osebni dar, temveč nas kliče k novi odgovornosti: da postanemo tisti, ki odpuščajo, zdravijo odnose in gradijo mostove. V današnjem svetu to pomeni tudi odgovoren odnos do našega skupnega doma.

Kaj je odpuščanje?

Odpuščanje pomeni, da se zavestno odločim, da ne bom več gojil zamer, sovraštva ali maščevalnih misli do nekoga, ki me je prizadel.

Ne pomeni, da dejanje opravičim ali pozabim — pomeni pa, da si želim notranjega miru in da zaupam Bogu, da bo On presodil pravično.

Zakaj kristjani odpuščamo?

Ker je Jezus odpustil

- Jezus je na križu molil:
»*Oče, odpusti jim, saj ne vedo, kaj delajo.*« (Lk 23,34)
- Če želimo biti njegovi učenci, moramo tudi mi odpuščati.

Ker nam Bog odpušča

- Bog nam vedno znova odpušča naše grehe, kadar se jih kesamo.
- Če smo mi deležni Božjega usmiljenja, moramo tudi mi biti usmiljeni do drugih.

Ker nas k temu uči Očenaš

- Vsakič, ko molimo Očenaš, prosimo:
»*Odpusti nam naše dolge, kakor tudi mi odpuščamo svojim dolžnikom.*«
- S tem priznavamo, da odpuščanje ni izbira, ampak del naše vere.

Kaj nam prinaša odpuščanje?

Notranji mir

- Zamera in sovraštvo nas notranje uničujeta.
- Ko odpustimo, se sami osvobodimo te teže.

Obnovljeni odnosi

- Odpuščanje omogoča, da se odnosi lahko zacelijo in ponovno gradijo.

- Čeprav se včasih odnos ne more več povsem obnoviti, pa mi s tem, da odpustimo, naredimo svoj del.

Povezanost z Bogom

- Jezus pravi: »Če namreč odpustite ljudem njihove prestopke, bo tudi vaš nebeški Oče vam odpustil.« (Mt 6,14)
- Odpuščanje nas odpira Božji milosti.

Ali je odpuščanje vedno lahko?

- Ne. Odpuščanje je pogosto zelo težko, posebej če nas je kdo globoko prizadel.
- A nismo poklicani, da to naredimo sami iz svoje moči — prosimo Svetega Duha, naj nam pomaga odpustiti.
- **Odpuščanje je proces.** Lahko traja čas, a pomembno je, da smo pripravljeni hoditi po tej poti.

Ekološko spreobrnjenje, ki ga poudarja papež Frančišek v *Laudato si'*, je duhovna pot. Ne gre le za spremembo zunanjih navad, ampak za globoko notranje spreobrnjenje, ki vključuje tudi pripravljenost odpuščati: sebi, drugim in preteklim grehom zoper stvarstvo.

Sveti Frančišek nas uči, da moramo v vseh stvareh prepoznavati Božjo navzočnost. Vsaka stvaritev je blagoslovljena in ima svoje mesto v Božjem načrtu. Ko se naučimo odpuščati in sprejemati, smo tudi pripravljeni vstopiti v pravo sožitje z naravo. To je pogoj za resničen mir — v naših srcih, v naši skupnosti in na svetu.

Razmislek o simbolih in znamenjih stvarstva:

1. **Voda** — prinaša življenje in očiščenje. Ali znamo s svojim življenjem postajati izvir miru in svežine v svoji okolici?
2. **Drevesa in rastline** — simboli rasti in trajnosti. Ali si prizadevamo, da bi naši odnosi z drugimi in z Bogom bili vedno znova obnovljeni in poglobljeni?
3. **Zemlja** — simbol rodovitnosti in ponižnosti. Ali znamo sprejeti, da smo le oskrbniki stvarstva in ne njegovi lastniki?
4. **Ogenj** — lahko greši in uničuje, lahko pa greje in prinaša svetlobo. Kako uporabljamo svoje darove in energijo — za gradnjo ali za uničevanje?
5. **Veter** — neviden, a močan. Ali dopuščamo Svetemu Duhu, da nas vodi k odpuščanju in k novemu odnosu do ljudi in sveta?

Kako živeti odpuščanje in ekološko spreobrnjenje v vsakdanjem življenju?

- Prvi korak je **spoved** — osebno srečanje z Božjim usmiljenjem.
- Nato smo povabljeni, da tudi sami **odpustimo**, da prekinemo krog zamere, nasilja in brezbrčnosti.
- Odpuščanje je osnova tudi za pravičen odnos do narave. Brez notranjega miru ni mogoče odgovorno ravnati s stvarstvom.
- Vsako preprosto dejanje — spoštljiva uporaba naravnih virov, skromnost, hvaležnost — postaja izraz novega odnosa, ki se rodi iz sprave z Bogom.

Osebna vprašanja ali vprašanja po skupinah za premišljevanje:

1. Kako doživljam svojo povezanost z Bogom, bližnjimi in stvarstvom?
2. Ali v meni obstajajo področja, kjer moram še odpustiti — sebi, drugim, svetu?
3. Kako lahko skozi preprosta vsakdanja dejanja izražam skrb za stvarstvo?
4. Kaj me ovira, da bi živel bolj preprosto in odgovorno do narave?
5. Kako lahko pogosteje vključim prakso spovedi in odpuščanja v svoje osebno duhovno življenje?

Odgovore si med seboj podelimo.

Naloga za bratstva:

- Organizirajte v bratstvu **dan sprave** — skupna molitev, priložnost za spoved, pogovor o temah odpuščanja in ekološkega spreobrnjenja.
- Poskrbite skupaj za **konkretno skrb za okolje**: čistilna akcija, zasaditev dreves, skrb za okolico cerkve ali samostana.
- Po dogodku se skupaj fotografirajte in pošljite fotografijo na naslov (enako kot v tvojem primeru): joze.kozel@gmail.com — pripišite, katero bratstvo je poslalo fotografijo.

Sklepna pesem:

Pesem: *O moj Bog dopusti mi, aleluja, da bom tvoj glasnik miru.*

Sklepna molitev:

Gospod Bog, Stvarnik vsega vidnega in nevidnega, hvala ti za dar odpuščanja, ki ga prejemamo po tvojem Sinu Jezusu Kristusu. Podari nam pogum, da bomo znali odpuščati sebi, drugim in svetu. Pomagaj nam, da bomo kot bratje in sestre skrbeli za tvoje stvarstvo in živeli v spoštovanju in hvaležnosti za vse, kar si ustvaril. Naj naša dejanja prinašajo mir, pravičnost in novo upanje. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Zaključna pesem:

Pesem: *Nočem več ur, ki bo zame bile.*